

[Ministeren for Grønland]

daritet Grønland og Danmark imellem. Derfor var jeg meget glad for det håndslag, der kom fra hr. Søren B. Jørgensens, altså mit eget partis og fra en række andre ordføreres side. Jeg synes, det er rigtigt og godt at få konstateret ved denne lejlighed, at man ikke ønsker at trække andre problemer ind. Det var fremskridtspartiet, som naturligvis også her faldt for fristelsen til at komme med et skrabud for danske skatteydere, for det er jo skatteyderpenge, der går til Grønland. Det er noget af det mest simple, jeg nogen sinde har hørt fremført af tanker i en debat om Grønland, men jeg skal lægge bånd på mig selv og ikke gå videre ind på disse spørgsmål.

Hr. Søren B. Jørgensen stillede mig det spørgsmål – og det vil jeg godt svare på med det samme – om det styrelsesråd, som skal nedsættes vedrørende KGH, ville komme til at tælle lønmodtagerrepræsentanter. Nu er vi jo ikke i gang med i dag at sammensætte dette styrelsesråd, men jeg kan ikke tænke mig andet, med de holdninger, vi har til tingene, end at lønmodtagerrepræsentanter også vil komme ind i billedet her.

Hr. Ninn-Hansen stillede mig det spørgsmål, om hjemmestyrekommissionen kunne fortsætte sit arbejde og beskæftige sig med de administrative konsekvenser af indførelsen af et hjemmestyre i Grønland. Det skal der jo tages stilling til på et møde i juni måned i Qaqortoq, Julianehåb, og jeg mener helt klart, at det skal ske. Hjemmestyrekommissionen har jo besluttet det i marts måned. Jeg har ingen beføjelser over for hjemmestyrekommissionen i disse anliggender. Jeg kunne måske henstille, at man tog lidt mere tid til det, og jeg finder, det er rigtigt og rimeligt, at man i hjemmestyrekommissionen fortsætter sit arbejde.

Men så vil jeg også gerne sige i anledning af det stillede spørgsmål, at det naturligvis ikke er sådan, at den omstændighed, at kommissionen fortsætter sit arbejde med dette spørgsmål, på nogen måde kan betyde en indskrænkning i folketingets adgang til eventuelt at ændre i de lovforslag, jeg har fremsat. Det er klart, at der ikke kan ske nogen indskrænkning i folketingets ret til at fortsætte arbejdet med lovforslagene.

Når ministre kommer med lovforslag, har de en vis pligt til at oplyse, hvad gennemførelsen af dem koster, men der ligger ikke af

den grund nogen binding for folketinget med hensyn til at arbejde med lovforslagene.

Jeg synes i det hele taget, det vil være godt og rigtigt at få hjemmestyrekommissionens arbejde fremlagt, inden man slutter behandlingen af disse lovforslag her i tinget. Jeg er næsten ved at sige, at jeg føler, det er om ikke en forudsætning, så i hvert fald en ting, man bør efterlyse fra udvalgets side, hvad kommissionen er kommet frem til. Hr. Alfred Hansen stillede mig en lang række spørgsmål, hvoraf en hel del egner sig bedre til udvalgsarbejde, eventuelt til en senere behandling, og jeg har ikke mulighed for at gå ind i en besvarelse af dem alle. Nu var hr. Alfred Hansen selv meget opmærksom på, at en anden ordfører måske ikke lige på rede hånd havde et bestemt problem. Det skal jeg ikke bebrejde nogen, for sådan kan vi alle sammen have det, men jeg vil godt sige til hr. Alfred Hansen, at i punkt 13 i resumeet i betænkningen – og man kommer lidt lettere om ved det ved at læse resumeet – står der noget om skatter og afgifter. Det tror jeg det vil være gavnligt for hr. Alfred Hansen at læse, inden vi går ind i en dybere diskussion om de stillede spørgsmål herom. Det drejer sig om grundskyld og andre ting i Grønland, og det er noget, der absolut egner sig til udvalgsarbejde.

Så vil jeg gerne sige til hr. Lars Emil Johansen, at jeg var vældig glad for det indlæg, han kom med, og det samme gælder den anden ordfører, hr. Steenholdt. Jeg mener, det var gode indlæg, hver især præget naturligvis af de holdninger, som man har i de to store politiske grupperinger i Grønland.

Det vil ikke være rigtigt af mig at gå ind i en diskussion om det, der kan være den særlige holdning i den ene eller den anden politiske gruppering, men jeg vil godt sige, at det blev fremhævet klart her fra folketingets talerstol fra begge ordførere, at man ved gennemførelsen af den hjemmestyreordning, vi nu har til debat, får en mulighed for at leve op til det respektable at være grønlænder. Jeg har ikke helt ordlyden af dette, men det at have selvrespekt som grønlænder er jo livsnerven simpelt hen i de problemer, vi drøfter her, det er det, det drejer sig om. Selvrespekten som folk får man, når man får selvstændigt ansvar, og det er simpelt hen det, der er den grundlæggende tanke i hjemmestyreordningen.